Quelle: https://manuscripta.at/?ID=979
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

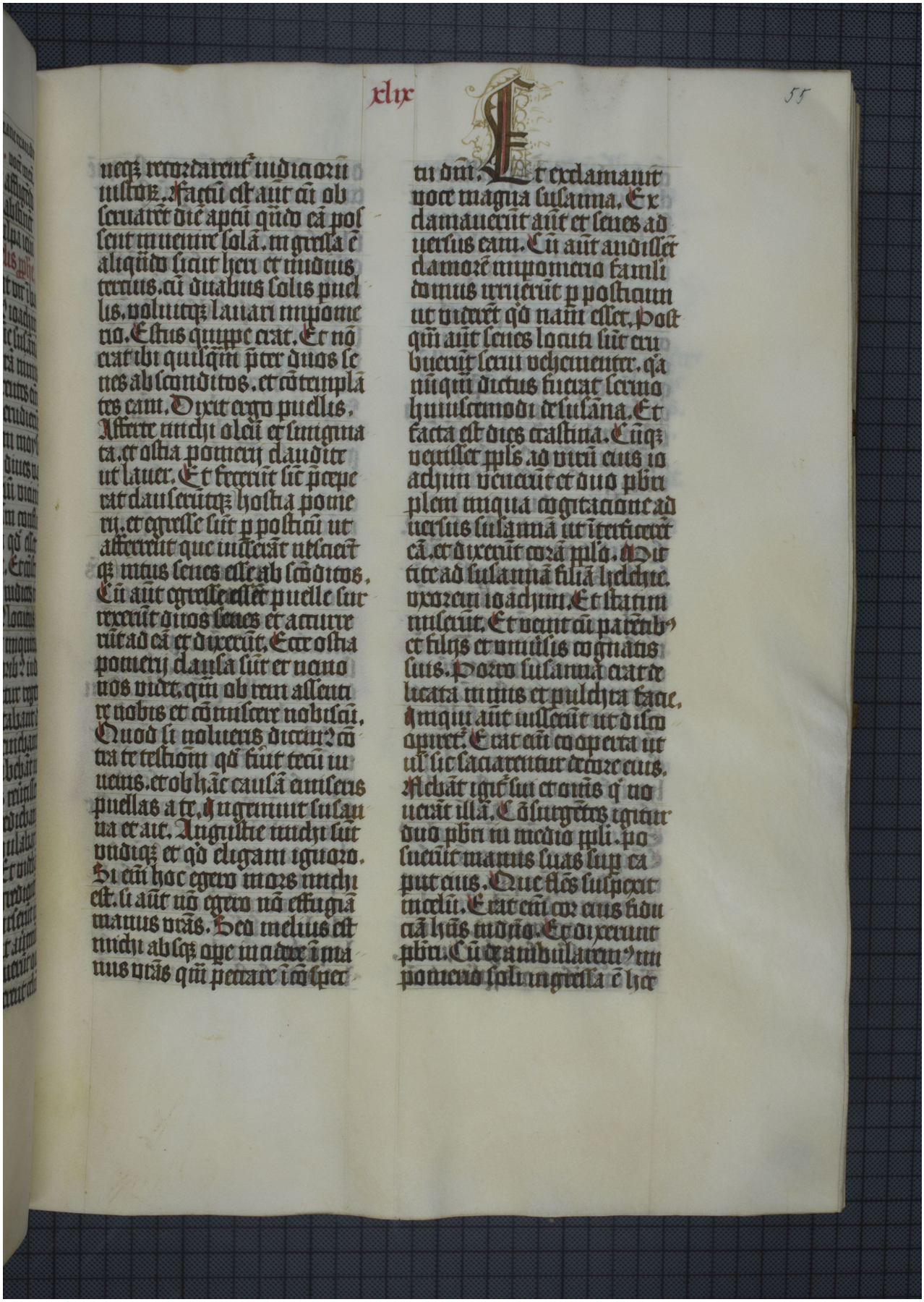

nequ recordarent iudicorum
iustorum. Factum est autem cum ob
servarent die apti quod ea pos
sent invenire solam. in gressa e
aliquando sicut heri et nudius
tertius. cum duabus solis puel
lis. voluitque lavari in pomer
io. Erat vero quippe erat. Et no
erat ibi quisquam preter duos se
nes absconditos. et contemplan
tes eam. Dixit ergo puellis.
Afferte mihi oleum et unguenta
ta. et ostia pomerij claudite
ut lavet. Et fecerunt sicut poscebat
erat clausertque hostia pome
rij. et egresse sunt per posticum ut
afferrent que iubebat ut lavet
que autem senes esset absconditos.
Cum autem egresse essent puelle sur
rexerunt duos senes et accurre
runt ad ea et dixerunt. Ecce ostia
pomerij clausa sunt et neque
nos videt. quum ob rem asseve
ra nobis et consentire nobiscum.
Quod si nolueris dicemus contra te testimonium quod fuit tecum iu
venis. et ob hanc causam amisseris
puellas a te. Ingemuit Susan
na et ait. Angustiae mihi sunt
undique et quod eligam ignoro.
Si enim hoc egero mors mihi
est. si autem non egero non effugiam
manus vestras. Sed melius est
mihi absque ope in odere in ma
nus vestras quam peccare in conspec
tu domini. Et exclamavit
voce magna Susanna. Ex
clamaverunt autem et senes ad
versus eam. Cum autem audisset
clamorem in pomerio familia
domus irruerunt per posticum
ut viderent quid nam esset. Post
quam autem senes locuti sunt con
fusi sunt servi vehementer. quan
tum quidem dictus fuerat servo
huiusmodi de Susanna. Et
facta est dies crastina. Cumque
venisset populus ad virum suum io
achim venerunt et duo presbi
teri plenum iniqua cogitatione ad
versus Susannam ut interficerent
eam. et dixerunt coram populo. Mit
tite ad Susannam filiam helchie.
uxorem ioachim. Et statim
miserunt. Et venerunt cum parentib'
et filijs et omnibus cognatis
suis. Erat vero Susanna decore
lucata nimis et pulchra facie.
Iniqui autem iusserunt ut discoo
perirent. Erat enim cooperta ut
vel sic satiarentur decore eius.
Flebant igitur sui et omnes qui no
verant illam. Consurgentes igitur
duo presbiteri in medio populi. po
suerunt manus suas super ca
put eius. Que flens suspexit
in celum. Erat enim cor eius fidu
cia habens in deo. Et dixerunt
presbiteri. Cum deambularemus in
pomerio soli ingressa est hec